

Dobroslav Němec

Pan Dobroslav Němec, strojní inženýr se narodil v Žarošicích, kde se také odehrává příběh, který se nám rozhodl povyprávět. Za jeho dětství se rodina přestěhovala do Zlína, kde tatínek pana Němce pracoval pro firmu Baťa. Do Žarošic, které jsou významným poutním místem, se ale pan Dobroslav vracel velmi často, zejména o prázdninách.

1.44-1.49

Je to významné poutní místo, kde byly krásné poutě. Doted'ka jsou.

Hlavní roli v příběhu pana Němce hraje dům, hospodářství a živnost jeho dědečka – řeznického mistra.

8.30-8.49

My jsme měli v Žarošicích dům. Byl to velký dům na hlavní třídě. To tenkrát bylo in. Podívejte, ten dům vypadal takhle. Byl dost velký na jejich poměry.

Pan Němec byl tak laskav, že nám nejen dům ukázal na fotce, ale také nám nakreslil jeho půdorys, abychom se lépe orientovali. Křivda vůči rodině pana Němce spočívala v tom, že po roce čtyřicet osm musela vyhradit většinu svého domu jiným řemeslníkům a jejich rodinám. Na samotné Němcovi zbyla komůrka.

13.01-13.05

Toto prostě si zabavil holič. Tady opravoval ilegálně rádia.

Kromě pětičlenné rodiny holiče přibyl do domu se svou rodinou i cukrář. O dům obraný a do tmavé místnosti vyhnaný dědeček, v té době již invalida, se ze zámožného živnostníka stal chudákem.

12.21-12.32

Už byl starý, nemohl dělat řemeslo. Takže v podstatě tam tak živořili. My jsme jim tam byl celé prázdniny pomáhat a na zimu je naši brali k nám.

Dědeček a babička pana Němce tak měli doslova existenční starosti.

16.23-16.37

Babička dostala důchod sedmdesát korun měsíčně. Dědeček, který si platil padesát let, za Rakouska ještě, pojistné, to se zrušilo. Nedostal nic.

Zejména dědeček se s tím vyrovnával velice těžce.

20.05-20.05

On jenom brečel.

21.01-21.07

Oni z něho udělali úplného blbce tady. On tady žil dvacet roků jako koncentračník. I s nama jako.

Pan Němec měl celý zbytek života na komunisty za to všechno pořádně spadeno. Dělal si z nich legraci. Už na vojně tím vzbudil pozornost. Neoblíbenému důstojníkovi například řekl:

30.21-30.32

Já má takové svérázné názory. Ha! Svérázné názory. Jaké jsou to názory? Mě nenapadlo, že v tom má politiku. Já jsem dělal legrácky.

Také v zaměstnání v ZPS se o panu Němcovi vědělo, že s komunisty nesouhlasí. Ale naštěstí z toho neměl velké nepříjemnosti.

47.03-47.06

Všichni věděli, že su proti režimu a že říkám, co si myslím.

47.15-47.22

Nikdo mě neprásknul. Akorát jeden mě prásknul na schůzi komunistů, že v konstrukci mluvím proti komunistům.

V nových poměrech pan Němec nejprve pomáhal rozjíždět soukromou firmu, poté dlouho učil na zlínské univerzitě. My mu za jeho vyprávění moc děkujeme a přejeme mu hodně zdraví a spokojenosti.